

[Knud Jespersen.]

husker den periode, hvor det var overladt til et skøn, og hvor man måtte betjene sig af håndkraft i den udstrækning, man kunne. Han citerer samtidig afdøde professor Jørgen Dich fra Århus, der sagde, at ingen, som ikke var bevægelseshæmmet, med god samvittighed kunne sætte sig ind i sin bil, før alle alvorligt bevægelseshæmmede havde fået et motorkøretøj eller havde fået den fornødne hjælp og støtte fra vort fælles samfund, så de selv kunne anskaffe sig et sådant. Det har altså ikke virket på udvalget. Det beklæger jeg i høj grad.

Han siger videre til allersidst: „Det hjælper ikke, at politikerne påstår, at det ikke har været deres hensigt med lovændringen at forringe forholdene, når realiteterne efter min bedste overbevisning i løbet af kort tid vil bevise, at der virkelig finder en alvorlig forringelse sted ved at overgive dette problem til hjælp efter bistandsloven.“

Der kunne være grund til at sige meget. I dette ting har man jo talt overordentlig længe og også hjertevarmt om nødvendigheden af at forsvare opnåede sociale rettigheder. Denne ret, der her var opnået, vil man altså fratage nogle af de sværest handicappede. Det vil blive en belastning for dem uden sidestykke. Det er et tilbageskridt.

På den baggrund vil jeg indstille, at folketinget overvejer meget at stemme og handle efter sin samvittighed, og det gør man bedst ved at stemme imod dette lovforslag, så man sikrer, at det fortsat er en ret for de bevægelseshæmmede at få adgang til et motorkøretøj.

Wilhelm (VS):

Da VS ikke er betækningsberettiget i det pågældende udvalg, skal jeg kort redegøre for vores afstemning her ved tredje og sidste behandling.

Vi har tidligere udtrykt sympati for denne lovgivning, men udtrykkelig under forudsætning af, at overførslen af invalidepensionisternes refusion så at sige var en rent teknisk ting og ville foregå fuldstændig automatisk. Det har vist sig i det, der er kommet frem under udvalgsbehandlingen og i de henvendelser, vi har fået udefra, at det ikke er tilfældet. Det beklager vi meget, og det er tilstrækkeligt for os til — jeg skal ikke

sige mere om det — at vi så er nødt til at stemme imod dette lovforslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg må sige til de bemærkninger, hr. Knud Jespersen fremførte herfra, at det er ikke med denne omlægning påtænkt at foretage nogen ændring med hensyn til tildelingen af disse invalidevogne. Det har også efter de hidtidige regler været således, at der som baggrund for denne tildeling finder et lægeligt skøn sted. Der er ikke med overflytning til den sociale bistandsfond forudsat nogen ændring i den tildeling af invalidevogne, som man hidtil har praktiseret, og derfor er argumentationen for den stillingtagen, som kommunisterne her har givet udtryk for, forkert.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges med 122 stemmer mod 10; 1 medlem stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
Første behandling af forslag til lov om visse hovedlandevejsstrækninger.
(Lovforslag nr. 187. Fremsat 3/2 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Henning Jensen (S):

Socialdemokratiet kan give tilslutning til hovedtankerne i forslag til lov om visse hovedlandevejsstrækninger, ikke mindst fordi der nu åbnes op for en påbegyndelse af og dermed en snarlig løsning på nogle af vore virkelig store trafikproblemer.

Lovforslaget omfatter bemyndigelse til at gennemføre tre motorvejsanlæg, nemlig en forlængelse af Køgebugtmotorvejen, således at den efter sammenløb med motorringvejen føres videre over Avedøre Holme og Kalveboderne til den eksisterende motorvej på Amager, altså lufthavnsmotorvejen, en videreførelse af den sønderjyske motorvej fra